

[Simonsen.]

skal hertil sige, at det ikke nogen Sinde er indrømmet, at Socialdemokraterne og det socialdemokratiske Parti vilde opgive Huslejelogivningen, hverken i 1931 eller nu, tværtimod; men ligesom man nu her vil benytte et hensygnende Flertals Magt i dette høje Ting til at tvinge os ud i Forhold, som vi mener er skadelige for Landet og uretfærdige over for Befolkningen, saaledes har man undertiden tvunget os til at gaa med til noget, fordi man ikke vilde øve Retfærdighed eller yde mere. Det er aldeles ikke rigtigt, at den Deputation fra de handlende, som var hos os, egentlig ikke havde noget at indvende imod, at Huslejeloven bortfaldt, men at den nærmest ønskede permanente Regler i Fremtiden, hvorom der ikke var fremsat noget Forslag. Naar man vil ophæve de gældende Regler, kan man ikke beklage sig over, at der ikke er fremsat Forslag om endnu fastere Regler. Deputationen udtalte meget tydeligt, at det var beklageligt og uretfærdigt, at man lod Loven udløbe; det blev meget stærkt fremhævet, og det tilføjedes, at hvis der ikke er nogen Redning for de almindelige Lejligheder, er det ganske særlig uforsvarligt at lade Loven udløbe for de næringsdrivende, for de handlende, idet de er endnu værre stillet, da der knytter sig ganske særlige Forhold til Forretningslejemaal.

Saadan er altsaa det faktiske Forhold, og det vil sikkert kunne godtgøres af Udvalgets Medlemmer, som var til Stede ved den Lejlighed, hvis de vil være sandhedskærlige. Den anden Fortolkning er jeg sikker paa, at Deputationen ikke vil godkende. Men det er nok muligt, at der ikke vil fremkomme noget nærmere fra Deputationen, for navnlig konservative Lejere her i København synes jo at være saa godmodige, at deres Parti kan byde dem hvad som helst, uden at de reagerer.

Jeg skal ikke komme ind paa at imødegaa de Gentagelser, der blev fremsat af det ærede 5te Medlem for 4de Kredsa fra Sagens første Behandling, bl. a. den Paastand, at der vilde blive mindre Bygge-lyst, hvis man ikke kom bort fra Husleje-reguleringen. Det er ikke rigtigt, der er ikke det mindste, som taler derfor. Og at der skulde blive færre Reparationer, hvis Huslejeloven ikke ophæves, tør jeg gan-

ske roligt betegne som urigtigt, for det kan ikke lade sig gøre. Der kan ikke udføres færre Reparationer af de inhumane Husejere, end der bliver i Øjeblikket. Vil det ærede Medlem gaa med mig en Tur ud, saa kan jeg vise ham adskillige københavnske Familier, ogsaa konservative, som ligefrem bliver sjoflet med Hensyn til Vedligeholdelse af deres Lejligheder. Der er f. Eks. et Sted, hvor Træværket om Vasken var raadnet fuldstændig bort i en 4 Værel-sers Lejlighed hos en konservativ Familie. Dør maatte Værten til at anskaffe en anden Ramme, men for at spare gav han Ordre til Haandværkerne om, at denne Ramme skulde være $\frac{3}{4}$ Tomme mindre end den, der var der i Forvejen, saa at der af den gamle Ramme sidder en Kant paa $\frac{3}{4}$ Tomme tilbage; det er at sjofle Lejerne. Det er ogsaa ganske mærkeligt, at man gentager, at der er Boliger nok her i København, naar det ved Sagens første Behandling blev fastslaaet, at der var husvilde, som endnu ved sidste Flyttedag havde meldt sig til Kommunen for at faa Tag over Hovedet.

Formaningerne til Husejerne om at være rimelige og hensynsfulde mod Lejerne o. s. v. giver jeg intet for. Naar der rettes saadanne Henstillinger til Husejerne, tror jeg, man kan sige med et gammelt Revu-Refrain, at dem følger de ikke, for det har de aldrig gjort før.

Det er mærkeligt, at man nu saa bestemt gaar imod al Boligbeskyttelse, naar der i de forløbne 3 Aar faktisk ikke er sket nogen Renteforhøjelse, men tværtimod med store Ofre fra det offentlige Side er foranlediget en Nedsættelse af Prioritetsrenten — det er i hvert Fald det, man arbejder hen imod. Der er intet som helst, som kan begrunde en Huslejestigning her i København eller noget som helst andet Sted. Nej, hvis den Politik, der er ført i de senere Aar for at bevare Hjem, som er i Fare, for at skabe Rentenedsættelse o. s. v., føres ud i sine Konsekvenser paa dette Omraade, vil den begrunde en Udvidelse af Huslejelogivningen og Boligbeskyttelsen og ikke en Indskrænkning eller en fuldstændig Ophævelse deraf. Jeg vil derfor atter anbefale Mindretallets Forslag.

Marie Hjelmer: Til den ærede Ordfører (Fritze Teisen), som rettede et saa vredt